

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které osobě povinné k dani usazené na území tohoto členského státu brání odečíst si daň z přidané hodnoty splatnou nebo zaplacenou na vstupu v tomto členském státě za služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými v jiných členských státech a použité k poskytnutí služeb v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazena tato osoba povinná k dani, z důvodu, že je registrovaná pro účely daně z přidané hodnoty na základě jednoho nebo druhého případu uvedeného v čl. 214 odst. 1 písm. d) a písm. e) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2006/162. Naopak čl. 168 písm. a) a čl. 169 písm. a) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2009/162 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, který brání osobě povinné k dani usazené na území tohoto členského státu, pro kterou v něm platí režim osvobození od daně, ve výkonu práva na odpočet daně z přidané hodnoty splatné nebo zaplacené na vstupu v tomto státě za služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými v jiných členských státech a použité pro poskytování služeb v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazena tato osoba povinná k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Věc C-547/16) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Dohody mezi podniky — Obchodní vztahy mezi provozovateli čerpacích stanic a petrochemickými podniky — Dlouhodobá smlouva o výhradním odběru pohonných hmot — Rozhodnutí, jímž Evropská komise prohlásila závazky podniku za závazné — Rozsah závaznosti rozhodnutí Komise o závazcích pro vnitrostátní soudy — Článek 9 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003“

(2018/C 022/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Žalovaná: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Výrok

Článek 16 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101] a [102 SFEU] musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí o závazcích, které Evropská komise přijala podle čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení ohledně určitých dohod mezi podniky, nebrání vnitrostátním soudům v tom, aby posuzovaly soulad uvedených dohod s pravidly hospodářské soutěže a aby tyto dohody na základě čl. 101 odst. 2 SFEU případně prohlásily za neplatné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.